Bruylofs-gedicht, ter eeren van den E. Gosuinus de Wit, ende joffr. Elizabeth de l'Homell

vergadert in den houwelijcken staet, den 27 februarij M.DC.L. binnen 's Gravenhage

Lucas van de Poll

bron

Lucas vande Poll, *Bruylofs-gedicht, ter eeren van den E. Gosuinus de Wit, ende joffr. Elizabeth de l'Homell*. Amelis van Paddenburgh, z.p., z.j [Utrecht 1650]

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/poll013bruy01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

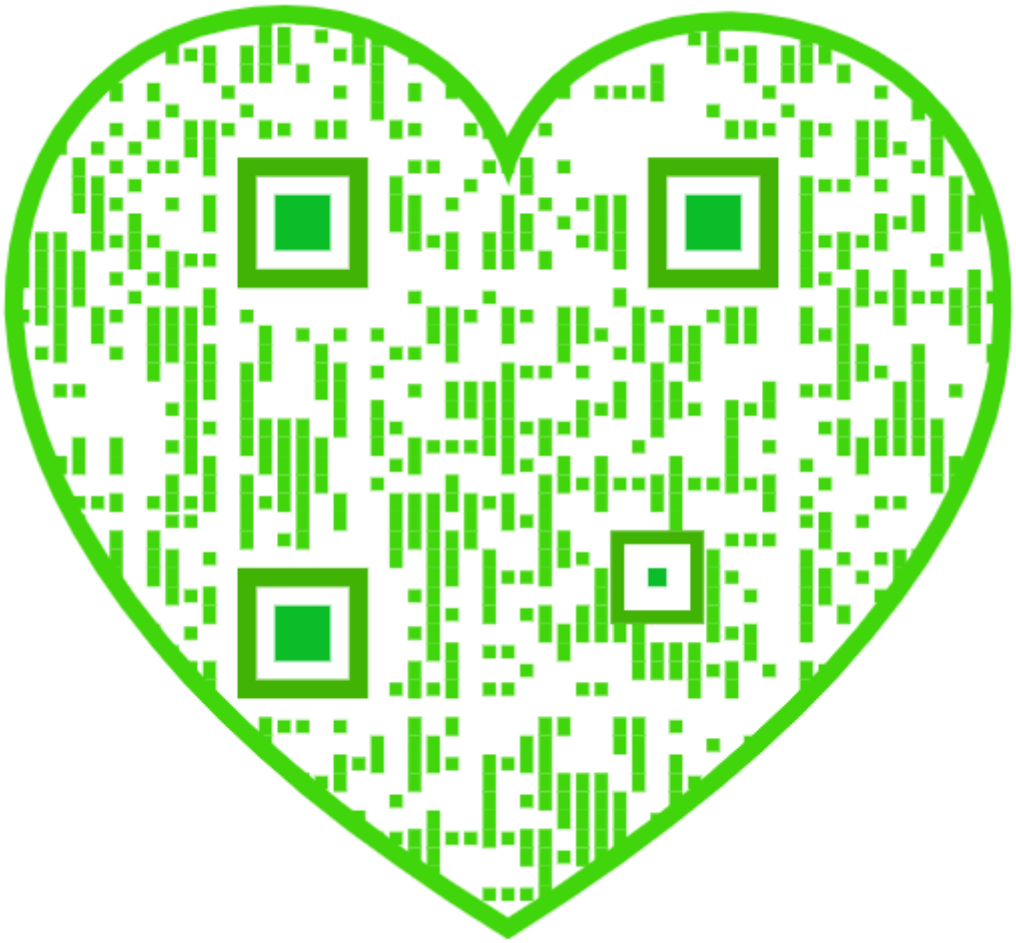

Bruylofts-gedicht.

TRouwens-lust doet, dat een Mensche
Met een Mensch soect *Een* te zijn:
Parens-lust is yders wensche,
Yder staegh een zoete pijn:
Zoo een zoet, dat vreught in 't minnen
't Minste Schepsel scheppen doet:
Ja een liefd', een brant van binnen
Zelfs in Kruyt en Boompjes voedt.
Schijnt het wonder? ist geen reden
Dat noyt 't Minne-vyer verkout?
't Middel dat steeds hier beneden
't Minst met 't meeste staende houdt?

Gaet de Doot het al vernielen
Wat in 't dal des Werelts leeft?
Dit's dat duzenden van Zielen
In de Werelt weder-geeft.
Sleet men dan de groene Jaren
Buyten d'Echt in dorricheyt:
Niet te paren, wat zouw't baren,
Als op Aerd' een eenzaemheyt?
Vruchteloos en doot ist leven,
Dat men leeft als Kluyzenaer:
't Zal veel vrucht en vreughde geven,
Dat men kiest een Weder-paer.
Dan ist dat een gulde zegen
Straelt op de vereende Twee,
Daer de Twee vereende plegen
Onderlinge liefd' en vreê.
Daer van weer-zijds troost in rouwe
Toevlucht is in swaricheyt:
Daer de Vrouwe ciert de Trouwe
Met een blijde vruchtbaerheyt:
Siet dan, siet, ô *Nieu-gepaerde!*
Wat een heyl dat beyde naekt;

Schier een Hemel hier op Aerde
Zoo ghy noyt Gods rees en staekt.
Dies het hoogst' genoegen heden
Beyder hoogsten wensch verzaedt;
Nu ghy comt zoo vrolijk treden
In zoo hoogh-gewenschten Staet.
Ghy hebt, *Bruygom,* door u minnen
Steeds bestreden uwe *Bruydt:*
Maer wat lukt u? door 't verwinnen
Wordt zoo waerde *Bruydt* u buyt.
'kMeen L'HOMELL, een roem der Maegde,
Perel van de *Haeghsche* Jeucht;
Een alleen die u behaegden;
Voor-beelt van oprechte deught.
Deught voor al kost liefde loonen,
Schoonheydt strekt noch tot gewin:
Dubbeld-prijs moest u bekroonen,
Dubbeld-loon u trouwe Min:
Min, die na u LYSBETH doelde,
En geluckich treffen quam,
Doenmaels, doe s'haer hertje voelde
Ook ontfonkt in minne-vlam.

Teken van te zijn de gene,
Dien ghy nu haer hert besit:
Die met u sich gaet vereenen:
Zoo troft ghy, DE WIT, u *wit*.
Zulk een *wit* na wensch te raken,
Daer toe dient in vlijt gedoelt:
Om een Maeght tot *Bruydt* te maken
Mint geen Minnaer inde koelt',
Heeten yver, noyt verflouwen,
Ja in kouwe Winter-tijdt,
Bruygom, noyt in liefd' verkouwen,
Deed' u zijn, 'tgeen ghy nu zijt.
Hier by quam beweeglik smeken,
Smeken van een zoete Tongh,
(Wel geoeffent in wel-spreken)
Die L'HOMELL tot 't Ja-woort drongh.
Laet nu blijd'lik Maegdom varen,
't Is, *Vrou-Bruydt,* nu, dat u past:
Die in Maegdom leeft veel Jaren,
Draegt veel Jaren swaren last.
't Roosje wort (alst is ontsloten)
Best dan van zijn steel gerukt:

Ghy ook wordt nu best genoten,
In u rijpste jeught geplukt.
Komt de Bruylofts-kroon u kroonen?
Draegtze vry op 't vrolikst' dan;
U kunt ghy voortaen vertoonen
Als een kroone van u *Man:*
Nu u *Bruygom,* u in deughden,
Gantz in gaven u gelijk:
Ghy zijn *Bruydt.* O dach van vreughden!
Voor dees' *Twee* zoo zegen-rijk!
Zelfs de *Haeghsche Nymphjes* toonen,
Bruydt, sich in u heyl verheugt:
Maer dat ghy zult van haer woonen,
Mengt haer vreught met ongeneugt.
Utrecht was weêr u verlangen:
Na ghy dat als *Maeght* verliet:
't Zal als *Vrouw* weêr u ontfangen:
'k Wensch 't u vroegh ook *Moeder* siet.
Om dien naem te kunnen dragen,
Waegt het, daer de nacht u noodt;
Hier-na hadt ghy niet te klagen,
Als daer dra een Zoon uyt sproot.

Speel-genootjes, spoet u beyden,
Leydt de *Bruydt* na 't Bruylofs-bedt:
Siet haer *Bruygom* sich bereyden,
Weest sijn zaken geen belet.
Wel geluk dan, *Nieu-gepaerde:*
Vruchtbaer zy het Echte Bedt;
Liefd' en Eendracht houdt in waerde;
Wijkt niet af van Godes Wet.
'kHoop het zal gedurich wezen,
Dat op u sijn zegen stort;
Tot ghy out en grijs na dezen
Door de Doot gescheyden wort.

Gratulabundus posuit

L. vande POLL, *Stud.*